

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-2 У. 10856/16
31.08.2017. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Десе Симић, чланова већа, са судским саветником Сандром Пауновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., из ...,, против туженог Општинског већа општине Димитровград, ради поништаја решења број 06-68/16-III/4-7 од 15.06.2016. године, у предмету локалне комуналне таксе, у нејавној седници већа, одржаној 31.08.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Општинског већа општине Димитровград, број 06-68/16-III/4-7 од 15.06.2016. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је жалба Б.Б. ..., чији је правни следбеник тужилац, изјављена против решења Општинске управе општине Димитровград, Одељења за привреду и финансије, Група за локалну пореску администрацију, број 434-1/39/2015 од 06.05.2015. године, којим је, правном претходнику тужиоца утврђена локална комунална такса за 2015. годину, за коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, за: друге објекте (бандере, трафостанице и др.)-сеоска насеља; подземне и надземне инсталације, водоводи и сл.-сеоска насеља; подземне и надземне инсталације, водоводи и сл.-градско подручје, подземне и надземне инсталације, водоводи и сл.-приградско насеље; други објекти: бандере, трафостанице и сл.-градско подручје и други објекти: бандере, трафостанице и сл.-приградско подручје, у месечном износу од 1.158.692,50 динара, односно у укупном износу од 13.904.310,00 динара, с тим што је утврђени износ локалне комуналне таксе обвезник дужан да плаћа месечно до 15. у месецу за претходни месец, а да је доспеле неизмирене обавезе порески обвезник дужан да уплати у року од 15 дана од дана достављања овог решења.

У тужби поднетој Управном суду 27.07.2016. године, тужилац оспорава

законитост решења туженог органа због непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреда правила поступка. Наводи да су погрешно примењене одредбе Закона о планирању и изградњи, Закона о јавној својини, Закона о енергетици и Закона о општем управном поступку. Наводи да је диспозитив оспореног решења неразумљив и противречан сам себи, тј. разлозима решења, да су разлози нејасни, противречни, да је чињенично стање утврђено једнострано, без навођења прописа којима је предвиђен овакав вид утврђивања чињеничног стања и на основу којих докумената је утврђено шта се сматра јавном површином, којим актима су утврђене јавне површине, које све катастарске парцеле чине јавну површину. Указује да је оспорено решење у супротности са Законом о планирању и изградњи, који предвиђа накнаду за коришћење грађевинског земљишта, па би се плаћањем ове таксе, као и плаћањем пореза на имовину, вршила по оба основа наплата за коришћење истих објеката. Предлаже да Суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени органа је доставио Суду списе који се односе на предмет управног спора и одговор на тужбу, у коме остаје при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предлаже да Суд одбије тужбу.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 6. тачка 3) Закона о финансирању локалне самоуправе (“Службени гласник РС”, број 62/06...125/14 - др. пропис), прописано је да јединици локалне самоуправе припадају изворни приходи остварени на њеној територији, и то: локалне комуналне таксе. Одредбом члана 7. истог Закона, одређено је да стопе изворних прихода, као и начин и мерила за одређивање висине локалних такси и накнада утврђује скупштина јединице локалне самоуправе својом одлуком, у складу са законом. Одредбом члана 11. став 1. истог Закона, прописано је да Скупштина јединице локалне самоуправе може уводити локалне комуналне таксе за коришћење права, предмета и услуга. Одредбом члана 15. тачка 9) истог Закона, прописано је да се локалне комуналне таксе могу уводити за коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, осим ради продаје штампе, књига и других публикација, производа старих и уметничких заната и домаће радиности.

Одредбом члана 5. тачка 4. Одлуке о локалним комуналним таксама (“Службени лист града Ниша, бр. 106/14), прописано је да се локалне комуналне таксе уводе за коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, осим ради продаје штампе, књига и других публикација, производа старих и уметничких заната и домаће радиности.

Одредбом члана 2. тачка 6) Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС”, број 72/09...145/14), прописано је да поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење: површина јавне намене јесте простор одређен планским документом за уређење или изградњу објекта јавне намене или јавних површина за које

је предвиђено утврђивање јавног интереса у складу са посебним законом (улице, тргови, паркови и др).

У поступку који је претходио доношењу оспореног решења на захтев првостепеног органа тужилац је дописима од 14.04. и 08.07.2014. године доставио податак за утврђивање локалне комуналне таксе на јавним површинама, и то: 11.800 метара подземне и надземне инсталације за дистрибуцију електричне енергије у сеоским насељима, 10.341 метара подземне и надземне инсталације за дистрибуцију електричне енергије у градском подручју, 5.194 метара подземне и надземне инсталације за дистрибуцију електричне енергије у приградском подручју, као и за друге објекте за дистрибуцију електричне енергије, и то: 245 м² за сеоска насеља, 427 м² за градско подручје и 210 м² за приградско подручје. Према разлозима датим у образложењу оспореног решења, тужени орган је оспореним решењем одбио жалбу правног претходника тужиоца, јер је нашао да је правилно одлучио првостепени орган када му је ожалбеним решењем од 06.05.2015. године, утврдио локалну комуналну таксу за 2015. годину, за коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, за: друге објекте (бандере, трафостанице и др.)-сеоска насеља; подземне и надземне инсталације, водоводи и сл.-сеоска насеља; подземне и надземне инсталације, водоводи и сл.-градско подручје, подземне и надземне инсталације, водоводи и сл.-приградско насеље; други објекти: бандере, трафостанице и сл.-градско подручје и други објекти: бандере, трафостанице и сл.-приградско подручје, у месечном износу од 1.158.692,50 динара, односно у укупном износу од 13.904.310,00 динара. Тужени орган налази да је првостепени орган на утврђено чињенично стање правилно применио одредбе члана 6. тачка 3, члана 7. став 1, члана 12, члана 11 став 1, члана 12 и члана 15. тачка 9. Закона о финансирању локалне самоуправе, као и да је висина таксе утврђена у складу са Тарифним бр. 4 тачка 2. подтачка г и тачка 3. истог Тарифног бр. Одлуке о локалним комуналним таксама.

По оцени Суда, неспорно је да тужилац има напред наведене подземне и надземне инсталације за дистрибуцију електричне енергије и да је за коришћење простора на јавним површинама, сагласно одредби члана 15. тачка 9. Закона о финансирању локалне самоуправе и члана 5. тачка 4) Одлуке о локалним комуналним таксама, на идентичан начин прописана обавеза плаћања локалне комуналне таксе, те да је, према Тарифном бр. 4 тачка 3. исте Одлуке, за ову врсту локалне комуналне таксе – линијске инфраструктурне објекте, прописана такса од 1,20 динара по метру дужном.

Код оваквог стања ствари, Суд налази да је првостепени орган пропустио да наведе разлоге, а то не чини ни тужени орган у оспореном решењу, због којих тужиоцу поред локалне комуналне таксе за коришћење простора на јавним површинама одређује таксу за коришћење простора изнад те површине. Чињеница да је комунална такса у овом случају утврђена због постојања таквог тарифног броја у наведеној Одлуци о локалним комуналним таксама, сама за себе није довољан разлог, код наведених одредаба члана 15. тачка 9. Закона о финансирању локалне самоуправе и члана 5. тачка 4) Одлуке о локалним комуналним таксама, да се локалне комуналне таксе могу уводити за коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, осим ради продаје штампе, књига и других

публикација, производа старих и уметничких заната и домаће радиности.

Будући да образложење оспореног решења не садржи разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на одлуку каква је донета у диспозитиву, Управни суд је оценио да је тужени орган оспореним решењем учинио битну повреду правила поступка прописану одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“ број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10).

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да Суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, будући да је због наведене повреде правила поступка оспорени акт незаконит, а што је овај суд могао да цени на основу стања списка предмета, без одржавања јавне расправе, при чему је одлука Суда у предметној правној ствари заснована на утврђеном постојању повреда правила поступка од стране туженог органа, које ће бити отклоњене у поновном поступку одлучивања.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе чл. 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење, придржавајући се примедба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом чл. 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана: 31.08.2017. године, II-2 У. 10856/16

Записничар,
Сандра Пауновић,с.р.

Председник већа-судија,
Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ